Zaterdag 10 Augustus 1946 — 63ste Jaargang No. 4882

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

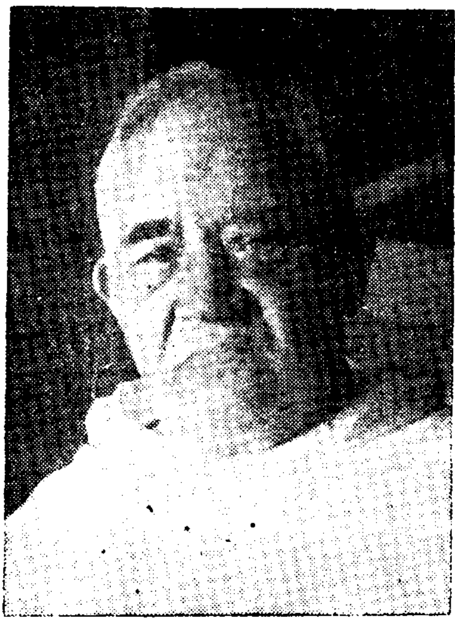
Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Onze Oud-Redacteur Wahlen jubileert.

Een oud-redacteur van de Amigoe di Curaçao jubileert. Pater Raymundus Joannes Clemens Wahlen O.P. is de achtste redacteur van ons blad geweest. Van de dertien redacteuren die ons blad sedert 1884 gehad heeft is hij het langst als redacteur eraan verbonden geweest nl. gedurende zeventien jaren, van 1901, toen hij Pater Hyacinthus A. C. Baars O.P. opvolgde tot aan 1918, toen

De Gouden Jubilaris.

Pater Marcolinus H. Kösters O.P. op de redacteurszetel kwam. Maar bovendien is Pater Wahlen de man geweest, die van de Amigoe di Curaçao het bekende orgaan van Curaçao maakte. Voordien was het een onbekend missie-orgaan, onder hem groeide het uit tot de ware Amigoe di Curaçao. Toen de Amigoe di Curaçao in 1884 begon, moest het de wisselvalligheden der jeugd trotseren, onder Redacteur Wahlen werd het een jongeling en een man. Pater Wahlen was de eerste Redacteur die geheel vrij gesteld werd voor zijn redactiewerk en dus de redactie niet als bijbaantje naast parochie of ander werk had. Elders wordt reeds verhaald dat Pater Wahlen op 11 Januari 1871 geboren werd, op 10 Augustus 1896 priester gewijd werd en op 31 Augustus 1898 op Curaçao is aangekomen.

Herdenken wij als Redactie onzen thans jubilerenden voorganger, dan doen wij dit met eerbied, omdat wij ons bewust zijn niet of slechts ten dele Pater Wahlens buitengewone gave als journalist en redacteur te kunnen evenaren. Al vele jaren is Redacteur Wahlen — die toen hij in 1918 de Amigoe di Curaçao verliet, toch La Cruz op zich nam, welke hij practisch tot 1940 redigeerde — weg van ons blad, maar wanneer zijn opvolgers in de weinige rustige ogenblikken, die het werk aan een krant laat, de doorbladeren, dan zien zij hoe de Amigoe di Curaçao juist in die jaren gegroeid is.

Mgr. Henricus J. A. van Ewijk O.P., de eerste Dominicaanse Apostolische Vicarius van Curaçao, ten volle overtuigd van de hoge noodzakelijkheid een eigen courant te moeten uitgeven, stichtte eind 1883 de Amigoe di Curaçao tot verweer tegen de menigvuldige aanvallen van de R.K. Missie in de Curaçaose pers.

In Pater Jordanus Onderwater O.P. had de Apostolisch Vicarius een alleszins begaafd en bekwaam redacteur gevonden, maar diens opvolgers waren te zeer overladen met Missiearbeid om nog veel tijd beschikbaar te hebben voor redactiewerk. Zo kon het blad in den beginne slechts uiterst langzaam groeien en tot ontwikkeling komen.

Nieuwtjes schrijven en polemiek voeren ging nog, maar voor een degelijk hoofdartikel ontbrak dikwijls de nodige tijd. Dan werd De Graafsche Courant of een ander op Curaçao minder verspreid blad, een uitkomst in de nood en leverde een mooi hoofdartikel en een tweede artikel.

De gestadige wisseling van redacteur hielp ook al niet mede om de Amigoe di Curaçao, die een prestige had op te houden, tot hoger bloei te brengen.

De redactie werd door de Paters als een bijbaantje beschouwd, waarvoor niemand werd opgeleid en dat een ieder zo gauw mogelijk op eens anders rug trachtte te schuiven.

Is het dan wonder, dat eindelijk door den eigenaar — het Apostolisch Vicariaat — die de krant op hoger peil wenste, werd ingezien, dat de redactie van een courant evenzeer Missie-arbeid was als al het andere werk en een vol man eiste, die hoofdzakelijk daaraan zijn tijd besteden kon?

Maar in een Missie zijn de werkers immer weinig en het werk altijd veel. Telkens werd het met een nieuwen redacteur beproefd, maar ook herhaaldelijk ging de redactie weer onder in de geestelijke bediening.

In Augustus 1901 kwamen echter op het onverwachtst door opheffing van het Groot Seminarie Scherpenheuvel verschillende mensen vrij en zodoende kon toen ook gedacht worden aan de benoeming van een afzonderlijk redacteur van de Amigoe di Curaçao.

Sommige oud-professoren kregen een pastoorsplaats, terwijl de President van het Seminarie, Pater R. Regouin met de Broeders naar Nederland repatrieerde.

Aan oud-professor Pater Wahlen werd de redactie opgedragen. Pater Wahlen vertelde ons indertijd, dat het redactie-archief bestond uit een schaar, een lijmpot en een doos knipsels. Geen klapper, zelfs geen volledige collectie der verschenen jaargangen.

„Toen voor de eerste maal een officieel Gouvernementsstuk verscheen in de Amigoe di Curaçao, dacht men, dat ik het gestolen had. En toch had ik er eerlijk den Heer Neumann, den Gouvernementsdrukker, een dubbeltje voor betaald, want een tarief bestond er toen nog niet, daar niemand die stukken kwam kopen", zo zeide ons de oud-redacteur eens!

Door geregelde publicatie dezer stukken wist Redacteur Wahlen de belangstelling voor openbare aangelegenheden bij het publiek op te wekken en te onderhouden. Thans bestaat er wel een tarief voor Gouvernementsstukken en zijn verschillende personen, o.a. ook de krantenredacties, er op geabonneerd.

Pater Wahlen heeft in de Curaçaose journalistiek baanbrekend werk verricht.

De zaal van de toenmalige **Koloniale Raad** werd door geen publiek bezocht en de vergaderingen, zelfs over de begroting, door bijna niemand bijgewoond. Journalist Wahlen trok erheen.

De toenmalige voorzitter, de Heer Van der Bossche, was zo vriendelijk hem een stoel te laten brengen en een plaats aan te wijzen naast den onder-voorzitter! De leden van de Raad schenen de belangstelling van de Amigoe di Curaçao te waarderen, want al heel spoedig vroegen de Heer Charles Jones en diens vriend, de Heer R. Royer, een tafel voor de pers, die achter in de zaal kwam te staan, waar nu nog de perstribune is.

De leden van de Raad gingen nog verder in hun apreciatie en bij een voorkomende vacature stelden zij Redacteur Wahlen candidaat. Met hoofdschudden beduidde de toenmalige Amigoeman den Heren, dat daar niets van komen kon en zo bracht een R.K. Geestelijke het in de Curaçaose Raad slechts tot een herstemming.

Behalve de vergaderingen van de Koloniale Raad werden ook de vergaderingen van het **Algemeen Nederlands Verbond en Onze Vloot,** waarvan de redacteur mede-oprichter en bestuurslid was, bijgewoond evenals bijeenkomsten. Kortom men zag den redacteur overal en des Donderdags geregeld op het kantoor van de K.W.I.M. bij den Heer De Vries en op de Gouvernementssecretarie bij den Heer Hamelberg. De journalist werd een vaste verschijning in de Curaçaose samenleving.

Zo ontwikkelde zich de Amigoe di Curaçao tot de hoogte van een betrouwbare courant, waarin de geschiedenis der Kolonie en van de Missie zo volledig mogelijk werd geboekt.

Nieuw benoemde Gouverneurs en hoofdamtenaren gingen geregeld in Den Haag op het Ministerie zich op de hoogte stellen van hun nieuwe werkkring en ontvingen daar ter inzage de laatste jaargangen van de Amigoe di Curaçao. Een bewijs, dat de hogere autoriteiten toch wel enig gezag aan de Amigoe di Curaçao toekenden.

Ook nam Pater Wahlen een abonnement op de knipsels van Vaz Diaz, waaruit, naar hij ons vroeger zeide, bleek, dat de Vaderlandse pers goede nota nam van het blad. Ook in de Koloniale Raad, in Eerste en Tweede Kamer werd de Amigoe di Curaçao aangehaald.

Het beste bewijs, dat de Amigoe di Curaçao in de smaak viel was de spontane medewerking van confraters en leken, welke Redacteur Wahlen wist te krijgen.

De hoogstaande originele Ditjes en Datjes van Jan Paul kregen onder andere een welverdiende vermaardheid.

De Geschiedkundige Sprokkelingen van Pater Ambrosius Euwens O.P. — die later zelf redacteur van de Amigoe di Curaçao zou worden — werden met graagte gelezen en als kostbaar materiaal zuinig bewaard.

De Bovenwindse Stemmen en correspondenties van de eilanden Aruba en Bonaire vestigden de aandacht der lezers op deze, ook grotendeels op Curaçao onbekende eilanden.

En dit alles toen er nog niets te koop was op Curaçao en er in de verste verte nog geen olielucht te bespeuren viel.

Saai en taai was het leven en het kostte heel wat moeite iedere Zaterdag de krant enigszins lezenswaard te maken.

Lange en vele jaren zijn sedertdien voorbijgegaan. Olie, fosfaat en scheepvaart hebben een ongekende welvaart op Curaçao gebracht. Het is de verdienste geweest van den thans jubilerenden oud-redacteur, dat hij onder de moeilijkste omstandigheden van de krant iets heeft weten te maken, dat oudere Curaçaoënaars zich nog herinneren. Dat hij heeft medegewerkt aan de zedelijke en stoffelijke vooruitgang van onze zes Eilanden. In dagen, welke ons, zijn opvolgers, moeilijk zijn, is het ons tot sterkte terug te mogen zien op diegenen welke vóór ons de leiding van de Amigoe di Curaçao gehad hebben en onder die twaalf is wijlen Pater Wahlen een der grootsten.

Bij het Gouden Priesterfeest.

Velen van het tegenwoordige jonge geslacht zullen den Jubilaris niet kennen, noch persoonlijk, noch van naam.

Al is de leeftijd van onzen Jubilaar niet patriarchaal, toch heeft hij veel van een Patriarch.

Hij lijkt van een voor-vorig geslacht; hij behoorde tot de kring van reeds lang overleden **Paters**, zoals Rector Zwijsen, Pater Jansen, Pastoor van dèr Veer, Pater van de Pavert, Jan Paul (Pater Delgeur) e. a.

Met dezen was Pater Wahlen frére en compagnon; geen van de nog levende Paters beschouwt hem als van zijn tijd, al is het verschil in leeftijd niet groot.

Hij is waarlijk een eerbiedwaardige grijsaard, een Patriarch, een echte middeleeuwse monnik.

Al heeft hij zich in de laatste tijd geheel en al uit het publieke leven teruggetrokken, lange tijd heeft hij midden in het publieke maatschappelijke leven gestaan, was hij een bekend en beroemd middelpunt.

Vooral tijdens zijn Redacteurschap van de „Amigoe di Curaçao", gedurende de eerste decennia van deze eeuw.

Pater Wahlen heeft de „Amigoe" opgevoerd tot **het** Katholieke Weekblad van Curaçao; onder zijn krachtige en wijze leiding heeft dit blad in Europees Nederland naam gekregen en werd het in de Tweede Kamer aangehaald als een gezaghebbend orgaan van de West.

In onze gewesten heeft Pater Wahlen zelf ook naam gemaakt, zodat hij door vele autoriteiten en vooraanstaande personen werd geconsulteerd. Eens is hij zelfs candidaat gesteld voor de Koloniale Raad. In het Bestuur van verschillende verenigingen heeft hij voorname plaatsen bekleed.

In het jaar 1898, twee jaar na zijn Priesterwijding kwam hij uit Nederland als Lector Sacrae Theologiae honoris causae d.w.z. met de titel van Doctor in de Godgeleerdheid. Hij werd Professor aan het Seminarie van Scherpenheuvel tot geestelijke en wetenschappelijke opleiding van Venezolaanse clerici. Daar het Seminarie slechts drie jaar heeft bestaan, is het profesoraat van Pater Wahlen ook maar van korte duur geweest.

Bij de opheffing van het Seminarie werd den Professoren de keus gelaten hier te blijven of naar Nederland terug te gaan. De meesten gingen. Alleen Pater Wahlen en Pater Euwens verkozen hier te blijven en wensten voor het geestelijk en maatschappelijk welzijn van ons volk te werken.

Terstond werd Pater Wahlen de moeilijke functie van Redacteur van ons voornaamste Katholieke blad de „Amigoe di Curaçao" aangeboden. Maar hij achtte zich daartoe niet geschikt, daar hij het volk niet voldoende kende. Om meer met de mensen in contact te komen, werd hij Kapelaan van Pietermaai, maar tevens medewerker aan de „Amigoe".

Na een maand aanvaardde hij het Redacteurschap van dit blad.

Ook als Directeur van het Dameskoor der Rozenkranskerk heeft hij zijn verdiensten, vooral door het invoeren van het „Hymnbook", waaruit hij vele schone liederen heeft geleerd ook in het Papiament, op woorden van Pater Poeisz z.g.

Zijn Kapelaanschap op Pietermaai duurde nog korter dan zijn Professoraat te Scherpenheuvel.

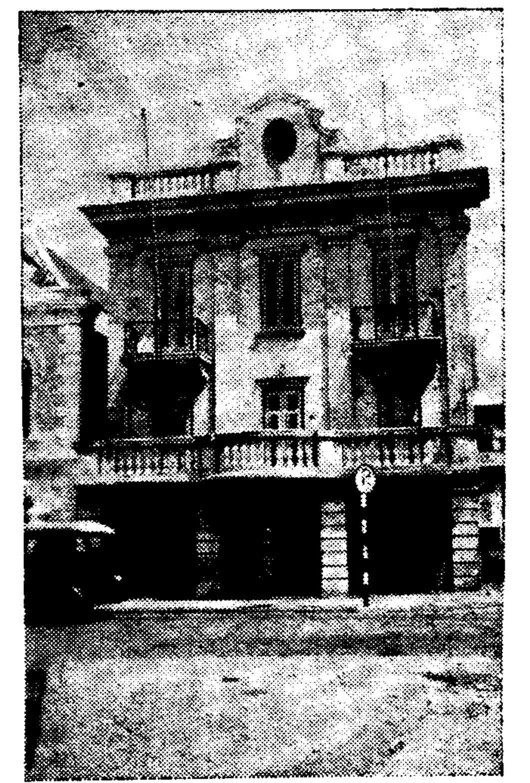
Reeds na 7 maanden werd hij benoemd als Secretaris van den Bisschop. Hij bleef Redacteur van de „Amigoe", hielp mee in de kerk van de H. Anna en werd na 2 maanden aangesteld als Directeur van „Monte Cristo" en „Zaquito".

Vooral als Secretaris van den Bisschop heeft Pater Wahlen naam gemaakt. Dat hij in deze functie uitstekend voldeed, blijkt wel uit zijn langdurige uitoefening van dit ambt bij drie achtereenvolgende Bisschoppen gedurende vijf en dertig jaren.

Deze Bisschoppen hebben veel van de veelzijdige en algemene bekendheid van hun Secretaris geprofiteerd.

Meermalen heeft Pater Wahlen blijk gegeven van een biezonder organisatorisch talent bij verschillende feestelijke aangelegenheden, fancy-fairs en bazars. Door zijn welbespraaktheid en geestigheid wist hij die feesten te animeren, aangenaam en productief te maken.

Als Rector van het leprozengesticht Zaquito gedurende bijna 35 jaren heeft hij ook zeer veel goed gedaan, vooral voor de Zusters, die zich aan dit on-

Waar de Jubilaris woont.

dankbaar gevaarlijk liefdewerk wijdden. Hij had medelijden met de zieken, maar nog meer met de verpleegsters en trachtte beiden hun leed zoveel mogelijk te verzachten.

Pater Wahlen was ook de oprichter van de toenmalige Sint Thomaskring, die veel invloed heeft gehad op de intellectuele ontwikkeling van vooraanstaande Katholieken op Curaçao.

Slechts één keer nl. in 1905 is Pater Wahlen in Nederland op vacantie geweest. In 1913 bezocht hij Panama en in 1918 wenste hij naar Nederland te gaan, maar bracht het niet verder dan New York, waar hij enige maanden verbleef.

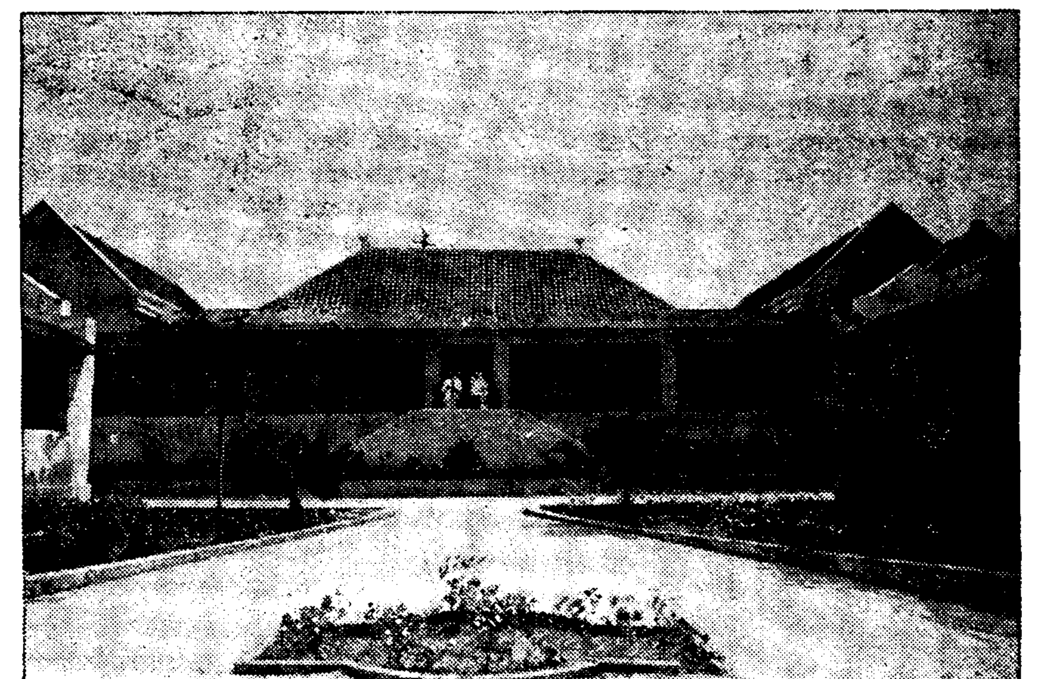
Langen tijd heeft Pater Wahlen 2 kranten geredigeerd: de Nederlandse „Amigoe" en de Curaçaose „La Cruz".

Van dit laatste blad is hij zelfs nog 3 jaar Redacteur gebleven, nadat hem eervol ontslag als Secretaris van den Bisschop en Rector van Zaquito was verleend. En ook nog daarna tot voor korte tijd heeft hij voor dit blad heiligen-levens vertaald, die graag door de mensen werden gelezen.

Als Redacteur van „La Cruz" wist hij de echte volkstoon te treffen en met geestig geredigeerde berichten het volk te pakken. Hij heeft „La Cruz" op-

Scherpenheuvel de plaats, waar hij aln professor werkte.

Waar de Feesteling rector was.

gewerkt tot het meest gelezen weekblad van Curaçao.

Gedachtig het geestig en dichterlijk woord van Pater van Meurs:

Neem uw rust op d'ouden dag
Dat wil zeggen: neem ontslag.

nam Pater Wahlen bij tijds ontslag van verschillende ambten, die hij met eer heeft bekleed, zodat hij zijn roem niet heeft overleefd, daar wij zijn roem niet heeft overleefd, daar wij zijn hebben zien tanen.

Hij rust op zijn louweren.

Onze Jubilaris is thans rustend in het bisschoppelijk paleis, wonend op een rustige en geriefelijke kamer met fris balcon.

Nog gaat hij meermalen per dag de hoge trappen op en af, ofschoon zijn onderdanen stijf worden en nu en dan hun dienst weigeren.

Van 5 tot 6 uur 's namiddags brengt Pater Wahlen zijn prettigste uurtjes door op wat hij geestig noemt „zijn villa" nl. het ruime benedenbalcon van het bisschoppelijk paleis.

Moge hem dit nog lange tijd gegeven zijn: geve de goede God hem een gelukkige en verdienstvolle oude dag in waardige en welverdiende rust, „otium cum dignitate", waarin hij nog veel kan lezen en bidden tot eigen volmaking en tot geestelijk en tijdelijk voordeel van de hem zo dierbare Missie van Curaçao.

God zegene hem in lengte van jaren!

R. B.

Pastor en Lector.

door

Pater Maurus Huismans O.P.

De zilveren jubilaris Pater Bernulphus A. Schipper O.P., noemt zich wel eens met een toespeling op zijn naam „Pastor et Nauta", „Pastoor en Schipper". een betiteling welke voorkomt in de bekende profetie van Malachias, die namelijk voor de Pausen over een tijdperk van enkele honderden jaren hun embleem of wapenspreuk heeft voorspeld.

Wij willen echter op dit zilveren priesterfeest spreken van den „Pastor et Lector", een combinatie, welke alleen op Pastoor Schipper van toepassing is. Hier op Curaçao zijn er onder de paters wel lectoren, maar die geen pastoor zijn en er zijn genoeg pastoors, maar zij zijn geen lector.

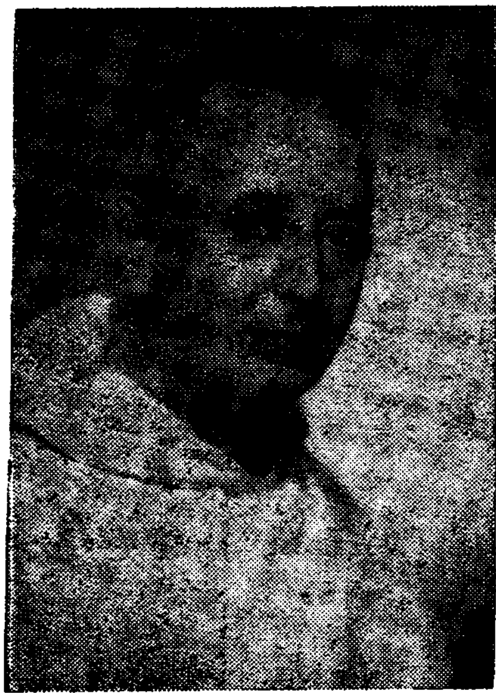
Antonius Schipper werd geboren op 7 Maart 1896 te Alkmaar; deed als frater Bernulphus zijn professie in de orde der Dominicanen op 23 September 1915 en werd priester gewijd op 15 Augustus 1921.

Op deze dag nu 25 jaren geleden, zal de Pastoor vermoedelijk niet gedacht hebben, dat hij het zilveren jubilee hiervan op Curaçao zou vieren. Maar wel is zeker, dat hij er geen spijt van heeft, dat hij dit feest thans hier viert.

In die dagen van zijn priesterwijding scheen zijn bestemming eerder te liggen op het gebied der studie dan op het gebied der parochiële zielzorg.

Maar toen hij zijn studie voor lector in de theologie had afgemaakt, werd hij toch aangewezen voor het missiewerk in Curaçao. Welk een goede keuze deze was. ondervinden in deze jaren nog de onderwijzers, die voor hun acten studeren en in Pastoor Schipper een uitstekenden leraar hebben in de zo moeilijke vakken van psychologie en paedagogie.

Doch indien ook deze gelegenheid zich niet zou hebben voorgedaan, dan nog zou de uitgebreidere opleiding, welke Pastoor Schipper als jong priester genoot, grote voordelen hebben afgeworpen, omdat het leven van den priester nu eenmaal is als een brandende lamp, waar het licht van de ijver en de warmte der liefde moeten schitteren; maar deze ijver en liefde kunnen slechts gevoed worden door de olie der gewijde leer.

B. SCHIPPER O.P.

Toch heeft in Pastoor Schipper de leraar niet den herder overschaduwd; er zijn weinig pastoors die zo hun parochie kennen als Pastoor Schipper. Beide titels en die van lector en die van pastor zijn in het leven van Pater Schipper harmonisch verenigd.

En mogen daarom de parochianen van dezen pastoor bij gelegenheid van dit feest verstaan de woorden, welke de Wijsheid spreekt in de Heilige Schrift in het boek Ecclesiasticus: „Luister naar mij, want ik heb u grote dingen te leren. Verzamel u rondom mij en komt tezamen in het huis der waarheid. Waarom talmt gij nog. Uw zielen hebben erge dorst. Bij mij kunt gij kopen zonder geld, slechts uw oren hebt gij te openen, want de waarheid vraagt s'echts om binnen te komen. En ziet met eigen ogen, dat gij slechts weinig hebt te doen om eeuwige rust te vinden."

Moge op dit priesterfeest deze onze wens, die ook zeker van den jubilerenden pastoor is, vervuld worden.

Mijne Nieuws

HET GOUDEN PRIESTERFEEST.

Hedenmorgen om 7.30 uur droeg de Hoogeerwaarde Pater C. Gallé O.P., Viarius Provincialis, een plechtige Heilige Mis op in de kapel van het Sint Martinusgesticht ter gelegenheid van het Gouden Priesterfeest van Pater R. J. C. Wahlen O.P. Pater Vicarius werd geassisteerd door Pastoor L. van Rooy O.P., en Pater W. Brada O.P. Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, woonde met den Jubilaris het Heilig Offer bij. Vele vrienden en bekenden waaronder Zijne Excellentie de Gouverneur, vierden de Heilige Eucharistie mede.

Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Verriet hield een korte toespraak tot den feestvierenden Priester, waarin Zijne Excellentie vooral gewaagde hoe Pater Wahlen zijn priesterlijke arbeid in vreugde verricht heeft.

In de loop van de morgen werden vele bloemstukken bezorgd en kwamen vrienden gelukwensen.

PASTOOR SCHIPPERS FEEST.

Morgen om 9 uur zal Pastoor B. Schipper O.P. zijn plechtige feestmis opdragen in de kerk van Santa Maria. Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P.. Apostolisch Vicarius van Curaçao, zal pontificale assistentie verlenen.

Na de Heilige Mis bestaat er gelegenheid den Pastoor geluk te wensen.

Om 17 uur zal er nog in het clublocaal een bijeenkomst zijn voor genodigden.

PERSCONFERENTIE BESTUURSCOMMISSIE.

De afvaardiging van de Raad van Bestuur van Curaçao heeft tijdens een persconferentie uiteengezet om welke redenen men naar Nederland was gekomen. Men verklaarde dat het standpunt van de Raad van Bestuur grotelijks verschilt van dat der Statencommissie. De woordvoerder vestigt de aandacht op de ver-reikende vragen van deze commissie en op de overijling waarmede deze vragen werden geformuleerd. Hij verklaarde verder, dat de grondwettelijke veranderingen die door de commissie in het memorandum zijn vastgelegd, duidelijk de invloed tonen van Dr. da Costa Gomez (Aneta, Den Haag, 10.8).

UIT DE REDE VAN PLANTZ.

William Rufus Plantz schrijft ons n.a.v. ons verslag van zijn rede in de Staten de letterlijke tekst van een zin die misverstand zou kunnen verwekken omdat er niet bij stond, dat de Heer Plantz sprak over Curaçaoënaars. De zinssnede luidde:

„Zijn zij misschien bang, dat bij het verdwijnen van het koloniaal systeem zij minder te zeggen zullen hebben of is het voor hen financieel van belang dat het koloniaal systeem gehandhaafd wordt?"

ONZE PADVINDERS IN CARACAS.

Achttien Curaçaose padvinders brengen een officieel bezoek aan Venezuela. Zij werden ontvangen door de Venezolaanse padvinders Vereniging en vervoerd naar het kamp, dat in de omgeving van Antamaria ligt. De padvinders kwamen per K.L.M. aan (Aneta, Caraas, 10.8).

Engeland wil bewegingsvrijheid der Joden in heel Europa beknotten.

Joegoslavië en Hellas twisten om Albanië

20.000 Onthe:mden in Santo Domingo

DE VREDESCONFERENTIE.

Weer de stemmingsprocedure.

Molotov bracht de vredesconferentie weder in grote verwarring door opnieuw te beginnen over de reeds geregelde quaestie van de stemmingsprocedure en hij verklaarde, dat de Russische afvaardiging zich niet kan neerleggen bij de beslissing inzake het stemmen.

Molotov hernieuwde zijn beschuldigingen tegen Engeland en de Verenigde Staten van Noord-Amerika, dat zij de beslissingen genomen in de Raad der Ministers van Buitenlandse Zaken, nu verworpen hadden. Hij beschuldigde Herbert Evatt van Australië, die de strijd voor de kleine Naties op de conferentie geleid had, er van, dit te doen alleen om in te gaan tegen de belangen van Sovjet Rusland. De Russische staatsman deed een hernieuwde aanval op de pers. Hij las in de Parijse bladen als uitleg voor de beslissing inzake de stemmingsprocedure, dat de Westerse Machten het van Rusland gewonnen hadden.

Molotov zeide hierop, dat Rusland gelooft, dat het doel van de vredesconferentie niet is, dat een of andere mogendheid of groep van mogendheden het moet winnen van Rusland of van ieder andere mogendheid.

De poging om een meerderheid in de conferentie op te zetten tegen een minderheid zal zeker geen goed doen. Dit zal integendeel het gezag van de conferentie ondermijnen. Molotov vroeg de conferentie de fout, gemaakt door het comité, dat de stemmingsprocedure behandelde, te herstellen. Hij eiste van de conferentie, dat zij de bepalingen, die in de Raad der Ministers gelden, zullen aanvaarden.

Molotov voegde er nog aan toe, toen het nodig was te vechten tegen onzen gemeenschappelijken vijand, was Rusland zeker niet de laatste bij het vechten. Rusland is er trots op Europa gered te hebben van den vijand der volken. Rusland bracht ontzaggelijke offers in deze worsteling. De daden van het Rode Leger gaven Rusland het recht haar stem te doen horen. Nu echter de overwinning behaald is, wordt er een meerderheid opgezet tegen Rusland.

Evatt antwoordt.

Herbert Evatt van Australië viel Molotov heftig aan over diens verklaring, dat Australië in de conferentie de strijd zou leiden tegen de belangen van Rusland. Evatt zeide: Molotov wil hebben, dat zijn 'neen' beslissend zal zijn. Molotovs dwaling is, dat hij gelooft in de onfeilbaarheid van de grote zes. Molotov kwam in het geheel niet met een nieuwe bewijsvoering, maar hij heeft deze quaestie nu voor de volledige vergadering gebracht. Evatt voegde er aan toe: Molotov doet aan vrijbuiterij en zijn manier van doen lijkt op bangmakerij. Evatt prees eveneens het Rode leger, maar voegde er aan toe, dat men niet moet vergeten, dat ook de andere landen hun deel bijgedragen hebben om de oorlog te winnen. Molotov, zo zeide hij, heeft mij bij naam genoemd in zijn rede, maar dat verandert niets aan mijn inzichten, die in het geheel niet beïnvloed zijn door vijandigheid tegen Molotov of Rusland. Iedere poging, die ik gedaan heb om de afgevaardigden te overtuigen, heb ik in het volle daglicht gedaan en niet in geheime besprekingen. Ik erken, dat ik met de afgevaardigden de zaken [illegible]roken heb en getracht [illegible] standpunt uiteen te zetten, [illegible] dit is de manier, waarop [illegible] dat in de democratie doen. [illegible] keek Molotov herhaaldelijk recht in de ogen (Parijs, [illegible] 8.8).

* * *

Samenvatting van de voornaamste gebeurtenissen:

— De Ministerraad besloot het verzoek van het Joodse Comité om ook ter conferentie vertegenwoordigd te zijn ter zijde te stellen.

— Zaterdag zullen de Italiaanse afgevaardigden het woord voeren, waarna de andere vroegere vijandelijke landen in de loop der volgende week aan het woord komen.

— Besloten werd dat de pers verslagen mag maken van de algemene en commissie-vergaderingen.

— De Griekse premier Constantijn Tsaldaris beschuldigde Albanië van een aanval op Griekenland. Dimitri Manuilski (Oekraïne) kwam hierna op voor Albanië en viel Tsaldaris aan.

— Griekenland betwistte Joegoslavië's voorstel ook Albanië te conferentie te noden en zeide dat Albanië geen enkel recht bezit om aanspraak hierop te maken.

— James Byrnes opperde de vraag of ook Mexico, Cuba en Egypte niet met een raadgevende stem zouden kunnen worden uitgenodigd, als men Albanië inviteerde.

— Visjinski klaagde dat men de agenda te kort voor de vergadering krijgt en dat hij de agenda niet in het Russisch kreeg.

— Verwijten omtrent gebrek aan organisatie werden door Bidault weersproken.

Ernest Bevin is naar Parijs vertrokken, vergezeld van zijn dokter.

Vanmorgen begon de algemene vergadering met een debat over Albanië's verzoek om toelating. De Joegoslavische afgevaardigde Mosja Pijade beschuldigde den Grieksen premier Constantijn Tsaldaris ervan, dat hij hem in privé had voorgesteld Albanië tussen Hellas en Joegoslavië te verdelen (Parijs, (AP) 10.8).

Ondertussen zal Brazilië de toelating van Cuba en Mexico steunen, als Albanië als lid mocht worden toegelaten.

NIEUWE AARDBEVING.

De seismograaf van de Loyola universiteit gaf een andere grote aardbeving aan, die ongeveer anderhalf uur aanhield (Chicago, (AP) 8.8).

De seismograaf van de St. Louis universiteit gaf twee aardbevingen aan. De eerste was zeer sterk en de tweede werd gelocaliseerd in West-Indië (St. Louis.

Haïti werd door een nieuwe aardbeving geschokt. Vele personen werden neergeslagen volgens de plaatselijke radio. De stad Ouanaminthe schijnt in het bizonder getroffen te zijn (Port au Prince, (AP) 8.8).

NIEUWE AARDBEVING IN PUERTO RICO.

Een nieuwe aardbeving heeft Puerto Rico Donderdag geteisterd. Deze was nog erger dan die van Zondag en Haïtiaanse vliegtuigen zijn hulp komen bieden. Men verwacht nog meer schokken, gevolg van een spleet die in de bodem van de Atlantische Oceaan is ontstaan op een diepte van ongeveer negen kilometer en omstreeks 80 km. benoorden Santo Domingo. Donderdag heeft een nieuwe vloedgolf de Noordkust van Santo Domingo geteisterd. De Mona-straat tussen Santo Domingo en Puerto Rico is er het ergst aan toe. De Noordamerikaanse ambassade te Ciudad Trujillo heeft om dokters en verpleegsters getelegrafeerd naar Washington (Port au Prince, (AP) 9.8).

OOGGETUIGE-VERSLAG UIT SANTO DOMINGO.

Harry Klemfus, die uit Ciudad Trujillo te Miami aankwam, vertelde dat hele vluchtelingensteden verrijzen in het Dominicaanse binnenland. Klemfus is employee van de American Hotel Association die het Jaragua-hotel te Ciudad Trujillo onderhoudt, en vertelde hoe hij op heuvels duizenden vluchtelingen in ruw opgetrokken hutten zag schuilen, benauwd als zij waren voor nieuwe vloedgolven. Een Frans-Canadese priester Robert Langlaise had Klemfus verteld hoe veertig jongens en mannen die bij een hanengevecht zaten overrompeld werden door de vloedgolf en verdronken te Matanzas nadat een zinken dak boven op hen neergeploft was door de eerste schok. Van Mario Penzo den gouverneur van de Noordelijke provincies, vernam hij dat dat daar zeker wel een vijftig lijken waren geborgen en dat het aantal doden misschien de honderd haalt.

Priester Langlaise had met zijn motorfiets en een roeiboot wat vrouwen en kinderen kunnen redden. Hij haalde ze van de balkons van hun huizen of van andere hooggelegen maar bedreigde punten. Zo kon hij er telkens twee tegelijk redden. Donderdagmorgen was de Kathedraal te Ciudad Trujillo vol biddende mensen, toen het gerucht ontstond dat er een vloedgolf op komst was. Duizenden vluchtten toen in paniek naar de heuvels buiten de stad; de politie stopte de paniek toen bleek dat het gerucht ongegrond was. Klemfus maakte met ambtenaren en Rode Kruismensen een tocht en zeide dat duizenden ontheemd zijn, naar schatting wel een 20.000. De vloedgolven verpletterden de huizen als waren ze van papier. Ook de rivieren traden buiten haar oevers en dat maakte de toestand nog erger. De regering distribueert voedsel en helpt ook onderdak te verschaffen aan de daklozen. Een hele Rode Kruisbrigade is naar Noord Santo Domingo getrokken. In Ciudad Trujillo zijn vijf kerken wegens schade gesloten. Ook het presidentspaleis leed schade en de presidentiële kantoren zijn naar elders overgebracht. Openbare Werken treft al maatregelen om de bruggen in de hoofdwegen te herstellen (Miami, (AP) 9.8).

Citadel in Haïti getroffen.

Herhaalde aardbevingen vinden sedert Zondag plaats in Haïti. Een beving duurt ongeveer drie seconden. Donderdagmiddag beefde de grond de gehele namiddag een weinig. Vooral in het Noorden zijn vele plaatsen getroffen, waaronder ook de vermaarde Citadel, waarvan een hele muur instortte. De schade in de Noordelijke plaatsen beloopt een half millioen dollar (Port au Prince, (AP) 9.8).

het nieuws van vandaag

Het Palestijnse vraagstuk begint te nijpen. Engeland heeft nu eenmaal met twee tongen gesproken en zelfs in de politiek, waar men het met oprechtheid nu eenmaal niet zo nauw neemt, wreekt zich dat op den duur.

Het heeft aan de Joden een nationaal Tehuis beloofd in Palestina en het heeft aan de Arabieren beloofd dat zij een Arabische staat mogen vormen, al is het een quaestie van interpretatie van het politieke en dies- in voor allerlei uitleggingen vatbare document of in die staat het territoir van Palestina begrepen is, ja dan neen.

Zoals men weet ligt aan de overzijde van de Jordaan Transjordanië, dat slechts luttele inwoners heeft, maar een onmetelijke oppervlakte. Practisch heeft dit zelfstandigheid gekregen van Engeland, welks invloed er uiteraard nog groot is.

De Joden zouden met Gisjordanië tevreden zijn en het argument dat er voor de Arabieren weinig ruimte is, wordt ondervangen door te wijzen op Transjordanië waar ruimte in overvloed in. De Arabische aanspraken steunen op historische rechten, omdat de Arabieren, onder Mohammed opgezweept tot wereldveroveringen, al sedert vele eeuwen hier zitten. Mohammed stierf in 632 en zijn vierde opvolger was Omar de Veroveraar, die het halve Bijzantijnse wereldrijk veroverde en het hele Nieuw-Perzische wereldrijk in een opmars waarbij de veroveringen van Hitler kinderspel zijn. Damascus viel, Antiochië viel en in 637 viel Jeruzalem zelf. Omar maakte zelf een reis uit Medina, zijn residentie, naar Jeruzalem om de Heilige Stad van de Joden en Christenen over te nemen. Sedertdien is de Kerk van het Heilige Graf, voornaamste bedevaartsplaats der gehele Christenheid, in handen van Mohammedanen. Sedertdien wonen Arabieren in Palestina.

Sedertdien is de opleving in het Arabische volk allang tot stilstand gekomen en is het volk, waaraan wij danken dat de Griekse wijsgeren voor het Westen bewaard zijn, tot inertie gekomen. Absenteïsme der aristocraten deed het land verarmen. Wie thans Palestina ziet kan de historische rechten der Arabieren niet ontkennen, maar moet de Joden bewonderen die, steunend op het hun van Godswege verleende bezitsrecht, van dit land in weinige jaren een welvarende akker hebben gemaakt. Het is dus de vraag of diegenen het land mogen bezitten, die het verwaarloosd hebben, dan wel diegenen die het ontginnen. Engeland staat voor een dilemma. Maar de Joden niet meer. Want hoe fel hun anti-Britse houding is, zij zien ook wel in, dat als Engeland weg zou gaan uit Palestina, dit land bijna onbeschermd zou liggen tegenover de Arabieren. Met dat al blijft Engelands huidige houding, waarbij alles op alles wordt gegooid om de bewegingsvrijheid der Joden te belemmeren, zeer onsympathiek. Want het vrije bewegingsrecht der mensen, ongehinderd door welke ambtelijke instantie ook, is een recht dat men naar onze mening niet mag ontnemen. Engelands aankondiging om door zijn Marine alle schepen te zullen onderzoeken, waarvan men vermoedt dat zij illegale Joden vervoeren, is pure machtsusurpatie.

DE PALESTIJNSE QUAESTIE.

Te Jeruzalem verklaarde een verbindingsofficier, dat er geen nieuwe censuur in Palestina was ingesteld, maar dat de oude, die altijd al bestond, was gehandhaafd. Deze censuur bestaat om ophitsende berichten te voorkomen.

Ondertussen werd in de Arabische en Joodse wijken van Jeruzalem een drijfjacht op de Joodse extremisten gehouden. Vanmorgen was men bezig in de Bakaawijk vlak bij het spoorwegstation, waar Joden en Arabieren wonen. Er werden vijf Joden in hechtenis gesteld, toen men wapenen had gevonden (Jeruzalem, (AP) 10.8).

Buitenlandse Zaken te Londen zeide inmiddels, dat men ook aan Nederland had gevraagd te helpen om het vertrek van illegale inwijkelingen naar Palestina te helpen stop zetten. De Tsjechoslowaakse regering zou zulks ook doen, omdat velen door Praag moeten trekken. Volgens de bestaande regelingen moet Tsjechoslowakije evenwel allen die geldige transitvisa hebben van Roemenië doorlaten.

In Boekarest zeide men dat mensen met geldige visa konden vertrekken en dat Boekarest er verder niet mee te maken had, als mensen na hun vertrek uit Roemenië niet gingen naar het land dat op hun paspoort stond. Engeland zal het nu in Moskou aanhangig maken (Londen, (AP) 10.8).

DIENSTPLICHT VOOR DE OOGST.

In Tsjehoslowakije is men gisteren begonnen met een dienstplicht voor jongens van 18 en 19 jaar om te werken bij het inhalen van de oogst (Praag, (AP) 10.8).

IRANEES PROTEST.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Iran protesteerde bij de Britse Ambassade tegen de aanwezigheid van Indische troepen in Basra in Irak. Ogenblikkelijke terugtrekking werd geëist. De Iranese regering protesteerde ook tegen radio-uitzendingen van de BBC en Delhi, die niet in overeenstemming waren met de vriendschappelijke betrekkingen van Engeland en Iran. Er werd gevraagd stappen te nemen om de toestand te verbeteren (Teheran, (AP) 8.8).

ALLE SCHEPEN WORDEN AANGEHOUDEN.

Volgende week zal Engeland vermoedelijk aan de wereld mededelen, dat de Britse marine alle schepen, van welk land ook, waarvan men vermoedt dat zij illegale Joodse inwijkelingen vervoeren, zal aanhouden en onderzoeken. (Londen, (AP) 10.8).

ZUID-AMERIKA EN ILLEGALE JODEN.

Een zegsman van Buitenlandse Zaken te Londen zeide dat vele schepen met illegale Joodse inwijkelingen in de Middellandse Zee zeebrieven hebben van Zuidamerikaanse landen, waaruit men zou opmaken dat zij derwaarts varen. De betrokken landen zeggen evenwel dat zij er niets mee te maken hebben en geen verantwoordelijkheid ervoor kunnen aanvaarden (Puerto Rico, (AP) 9.8).

De Geschiedenis in Wording — XXIX

Natuurlijke en Rode Bacillen

Terwijl men over de vrede praat staat Curaço onwillekeurig een ogenblik stil bij de verschrikkelijke rampen, die goede naburen als Santo Domingo en Haïti treffen. En wij denken aan hen, die van ons goede eiland derwaarts zijn gegaan om te redden wat nog te redden valt. Om mensen in hun lijden en nood bij te staan en wij lezen hoe een Canadese priester met een roeibootje telkens twee mensen tegelijk in veiligheid kon brengen, maar hoe er momenteel al een 20.000 daklozen zijn. Ons hart staat stil bij de gedachte aan de ellende, de ziekte en de verwonding die van dit alles het gevolg is en wij begrijpen niet hoe, terwijl zulke natuurrampen al zulke onheilen kunnen aanrichten en hoe vrienden dan ter hulp snellen, de mens tegelijkertijd al het mogelijke doet om pest- en andere kiemen uit te vinden. Want ook daarvan spreekt het nieuws. Het bracht ons in de afgelopen week de berichten over Noordamerikaanse laboratoria waar men tijdens de oorlog met een 4000 man werkte aan bacteriën, die zo effectief mogelijk zouden besmetten. In een soort dril werden ze gekweekt en men deed er alles bij om ze zo snel mogelijk te kweken en zo duurzaam mogelijk te maken. Pogingen werden gedaan (met succes) om besmetting door water en dergelijke overbodig te maken. Het gaat nu zo wel. Heel fijne oplossingen worden uit vliegtuigen neergespoten. En wij zien dat de oude krijgstactiek van het vergiftigen van waterputten alleen maar volmaakter geworden is. Veranderd is er niets. In plaats van beschaving hebben wij verruwing gekregen. Stuurde men vroeger vossen met brandende fakkels de akkers van den vijand op, nu gaat het handiger met een vliegtuig, dat overkomt en ogenschijnlijk niets doet, maar heimelijk een vloeistof sproeit die aan niets te bespeuren valt en die de akkers ook niet schijnt aan te tasten, zodat de mensen op niets bedacht zijn. Alles groeit nog een tijdje gewoon door en dan bederft het opeens, zodat de op niets bedachte bevolking overrompeld wordt door hongersnood.

Temidden van een door natuurrampen geteisterde wereld, krimpt ons hart ineen bij het horen a) van de vredesbesprekingen, b) van de oorlogsvoorbereidingen, die gelijkertijd door dezelfde landen met elkaar en tegen elkaar worden gevoerd.

Intussen blijven verschillende actuele problemen in Europa ook onze aandacht vragen en aan de hand van wat deze week over de Pools-Tsjechoslowaakse grens werd bericht stelt deze beide onder Rode invloed staande landen in een merkwaardig daglicht.

Met grote animo hebben de Tsjechische en Slowaakse volksdelen enige weken geleden aan hun stemplicht voldaan, in het besef van de dringende noodzakelijkheid, dat het land zich zo snel mogelijk moet herstellen, na de zware beproevingen, welke het sedert München had te doorstaan. Deze eerste vrije verkiezingen vomden het begin van de nieuwe republiek, die op de door den groten en wijzen staatsman Masarijk gelegde fundamenten der oude het leven aanschouwde.

De communisten met hun 115 zetels in de nieuwe Wetgevende Vergadering zijn weliswaar niet als absolute overwinnaars uit de strijd getreden, doch er is toch een grote meerderheid der kiezers ontvankelijk gebleken voor de in een wervelstorm van propagandistische leuzen gepredikte ideologie en zij heeft zich naar het Oosten gewend. Te Moskou is dit als een volkomen natuurlijk verloop beschouwd en Moskou heeft dan ook volgens insiders daarop nauwelijks invloed geoefend.

Het stond op het standpunt dat Tsjechoslowakije door de ontwikkeling der gebeurtenissen is aangewezen tegen de Sovjet-Unie aan te leunen, en dat dit van zelf zou geschieden.

De hevige onpopulariteit der Russische troepen aanstonds na de bevrijding was van voorbijgaande aard. De drastische wijze, waarop de Tsjechen zich van de Sudeten-Duitsers hebben ontdaan, heeft Tsjechoslowakije voor altijd van Duitsland vervreemd. Dit en de diepe teleurstelling, welke de Tsjechen van het Westen hebben ondervonden, toen dit hen op het critieke moment in de steek liet, deed de Sovjet-Unie het herboren Tsjechoslowakije als een der haren rekenen.

Daarbij komt, dat bij de verkiezingen de kiezers voor het eerst het recht hadden blanco te stemmen, hetgeen den communisten indirect ten goede is gekomen, daar men kan aannemen, dat de blanco-stemmers anti-communisten zijn geweest.

Op één na de sterkste partij is die van president Benesj — de „Tsjechische Socialisten" — geworden, waaruit blijkt, dat deze staatsman weinig van zijn gezag heeft ingeboet, niettegenstaande het tot hem gerichte verwijt, dat hij meer en meer is afgeweken van Masarijks denkbeelden, o.a. door de opstelling van het radicaal-politieke program van April 1945.

Dit program was weliswaar voor een groot deel door de communisten geïnspireerd, maar nochthans aanvaard door de vier thans in de Tsjechische regering vertegenwoordigde partijen. Op grond van dit program zou de tegenwoordige coalitie regering met enkele door de communistische overwinning noodzakelijk geworden wijzigingen haar arbeid kunnen voortzetten.

De door de Duitsers in het leven geroepen autonome staat Slowakije is in het Tsjechoslowaakse staatsverband teruggekeerd, met dien verstande echter, dat in de nieuwe grondwet de nieuwe verhouding tussen Tsjechen en Slowaken zal worden vastgelegd met een grotere mate van autonomie voor de laatste dan vóór de oorlog.

Ofschoon de rustig verlopen verkiezingen — elk stembureau werd gecontroleerd door vertegenwoordigers der vier partijen — wijzen op een zekere politieke stabiliteit, staat de „tweede republiek" toch een zware tijd te wachten. Een groot deel der Tsjechoslowaken is sedert hun tweede bevrijding steeds sterker nationaal voelend geworden, terwijl de communisten de handhaving van het bondgenootschap met de Sovjet-Unie als een eerste voorwaarde voor de verdere ontwikkeling beschouwen. Hun nationalisatie-program stuit op verzet dat in de bladen weinig naar voren is gekomen, daar de vrije meningsuiting tot dusver gestadig is geremd. „Er is inderdaad vrijheid van spreken en schrijven hier te lande", schreef de „Lidova Demokracie" onlangs, „maar er is een dapper man toe nodig om haar in practijk te brengen".

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

Ik voel mij verplicht een plaats te vragen in uw dagblad voor het volgende, daar ik mij geërgerd heb aan uwe [1]) opmerkingen in de „Amigoe" van 7 dezer onder het hoofd „Bonaire" en titels „De Evelyn" en „Een Mulo op Bonaire":

1o. De „Evelyn". Toen het schip hier aankwam vond ik dit zo'n mooie naam dat ik bij mijzelf dacht dat het helemaal niet nodig zou zijn het te veranderen. Een quaestie van smaak zou u misschien zeggen. Doch uwe opmerking van waarom niet een Nederlandse of Papiamentse naam riekt naar overdreven nationalisme, wat ik geloof dat wij juist nu na de oorlog eerder moeten trachten weg te werken. Wij moeten, dunkt me, een beetje uit het enge-overdreven nationalistische-sfeer of gedoe geraken en wat meer werelds gaan denken en voelen, wat zelfs een van de middelen moet worden om de oorlogen te voorkomen. Ten slotte: „What's in a name? that which we call a rose bij any other name would smell as sweet" en laten wij maar hopen dat het stoomschip goed zal blijven varen, een gemak zal blijken te zijn voor de passagiers en het tourisme zal bevorderen.

2o. Een Mulo op Bonaire: Uwe [1]) opmerkingen over de voorkeur te geven aan het verlenen van studiebeurzen zou slechts ten dele helpen in de toestand want de studiebeurzen zouden slechts verstrekt worden aan de meer begaafden en met al deze tegemoetkoming zal altijd de moeilijkheid blijven om een geschikt tehuis voor de kinderen op Curaçao te verkrijgen en altijd meer kosten voor de ouders. Ik heb gehoord van verscheidene ouders van de moeilijkheden waaronder zij hun kinderen naar Curaçao moesten sturen; een vertelde dat hij zelfs een huis daar heeft moeten kopen om zijn vrouw en kinderen voor verder studie daar te sturen. Het is ook zo goed als een plicht geworden dat iedereen zijn kind wat beters wil laten worden dan hij zelf is; dit brengt de tijd met zich mee overal te wereld en ook hier op Bonaire, en de gemiddelden willen de ouders toch ook altijd een kans geven door ze zoveel mogelijk te laten leren. Hier gaat een kind op zijn zesde jaar naar school en met zijn 13de jaar heeft hij bijna alle klassen doorlopen; wat gaat zo'n kind van 13 jaar doen?

Hij kan gerust tot zijn 16de á 17de jaar wat meer leren dat hem te pas kan komen ook als ambachtsman of aan boord van schepen. Vooral wat de talen betreft is het heel belangrijk dat hij naast wat meer Nederlands ook wat meer Engels en Spaans kent; dit is nodig in onze omgeving hier onder de Engels en Spaans sprekende volken; wil hij later verder zich bekwamen in een of ander vak dan zal hij dikwijls de toevlucht moeten zoeken in Engelse instructie-boeken want als mecaniciën of zeeman dan is het Engels de meest voor de hand liggende taal; en met de omliggende republieken is het Spaans de vereiste om rond te komen. Wij zitten dus in een omgeving dat het moeilijk zal zijn voor onze kinderen om zonder een kennis van deze talen vooruit te komen. Het gemiddelde kind heeft ook het recht wat beter onderwijs te kunnen genieten. De levendigheid zullen zij wel later als zij elders werk moeten gaan zoeken wel gauw genoeg achterhalen. Of wij moeten maar zoeken wat meer levendigheid hier op Bonaire te brengen, wat meer „oase in de woestijn hier" om op uw vergelijking verder in te gaan. Neen, laat de Muloschool komen, het kan hier misschien wat eenvoudiger zonder de vele vereisten aan hoger rang leerkrachten met enige klassen meer boven deze met een paar onderwijzers meer, maar uitgebreider onderwijs voor alle kinderen hier die aanleg ervoor hebben en enigszins wat meer kunnen leren is gewenst; het komt altijd te pas. De kinderen worden meer, de vereisten worden meer en de ouders willen wat meer voor hun kinderen, dus dit is iets dat wij niet kunnen tegen gaan, de wereld wil nu eenmaal vooruit.

C. E. B. Hellmund,

Bonaire.

[1]) d.w.z. van onzen correspondent te Kralendijk — Redactie Amigoe.

Gouvernement van Curacao
Departement Sociale en Economische Zaken

LEVENSMIDDELEN

BESCHIKKING van Zaterdag, den 10den Augustus 1946 No. 498.

HET WND. HOOFD VAN HET DEPARTEMENT SOCIALE - EN ECONOMISCHE ZAKEN.

Gelet op:

Artikel 2 l.d 3 van het „Prijsopdrijvings-en Hamsterbesluit 1940" (P. B. 1940 no. 44), bekrachtigd bij Landsverordening van den 21sten Augustus 1942 (P. B. 1942 no. 161) en zooals laatstelijk gewijzigd en aangevuld bij Landsverordening van den 10den Juli 1945 (P.B. 1945 no. 111);

Hiertoe gemachtigd door Zijne Excellentie den Gouverneur bij Gouvernements-beschikking van den 5den Juni 1944 no. 2759;

HEEFT GOEDGEVONDEN:

I Als prijs tegen welken de hieronder genoemde goederen of groepen van goederen op het eiland Curacao ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen:

A. IN DEN KLEINHANDEL:

1. Kippeneieren.	per stuk	f. 0.17½
2. Mais	per 1 kg	f. 0.40
3. Melk in blik, alle merken		
a. Evaporated	per blik van 14½ Am. ons.	f. 0.34
	per blik van 6 Am. ons.	f. 0.17
b. Condensed	per blik van 14 Am. ons.	f. 0.30
4. Melk in poedervorm en dergelijke merk Klim	per blik van 1 Am. p.	f. 1.65
	per blik van 2½ Am. p.	f. 3.90
	per blik van 5 Am. p.	f. 7.25
5. Tarwemeel	per ½ kg.	f. 0.20
6. Visch gedroogd en gezouten afkomstig uit Denemarken	per ½ kg.	f. 0.80

B. IN DEN GROOTHANDEL:

Visch gedroogd en gezouten afkomstig uit Denemarken	per kist van 110 Am. p.	f. 58.50

II Te bepalen dat deze beschikking in werking treedt op den 12den Augustus 1946, op welk tijdstip alle voorafgaande beschikkingen door het Hoofd van het Departement Sociale - en Economische Zaken vervallen voor zoover betreft de in deze beschikking genoemde goederen; dat deze beschikking zal worden bekendgemaakt in de Curacaosche Courant en in de hierna te noemen plaatselijke bladen:

„Amigoe di Curaçao"
„Beurs- & Nieuwsberichten" en
„Boletin Comercial"

Het wnd. Hoofd voornoemd,

Mr. H. J. M. Hoogeveen.

SPORT

K.S.C.

Hedenmiddag Voetbal: Ecuador — Onderofficieren (veld A); Westwerf — Sociale Zaken (veld B).

Zondag Baseball 10 uur Lucky Strike — Deportivo Caracas.
16 uur voetbal te Barber K.S.C.-elftal tegen een elftal van het derde district. Op het Rif 16 uur Neptunus — De Ster.

Te Rincon (Bonaire) korfbal van Bito tegen Oranje.

NIEUWS van OVERAL

LEUGENS, ZEGT MOSKOU.

Rusland verklaarde de beschuldigingen tegen Albanië, vervat in het Griekse memorandum als vals. Het zenden van een missie naar Albanië werd als directe noodzaak geëist. Voor Rusland sprak Alex Crasslnekov in de Veiligheidsraad. Hij zeide, dat uit de werkelijke feiten blijkt, dat het Albaanse volk niet alleen de Hellenen veel hielp, maar ook alle Verenigde Naties (New York, (AP) 8.8).

ENGELSEN UIT BRITS-INDIE.

Pandit Jawaharal Nehru, president van het Brits Indische Congres, maakte bekend, dat de Engelsen Brits-Indië spoedig zullen verlaten en dat de Brits-Indiërs op de grens van de onafhankelijkheid staan.

Deze verklaring kwam temidden van de aanhoudende en onbevestigde berichten, dat onderkoning Lord Wavell de Congrespartij gevraagd heeft een Brits-Indische regering te vormen (Jubbulpore, (AP) 8.8).

ZWEDEN WIL LID WORDEN.

Van Zweden is een verzoek binnengekomen om lid te worden van de Verenigde Naties. In Stockholm heeft men inlichtingen dat de Grote Vijf het zullen goedkeuren. (New York, U.P., 10.8).

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen"
van
„De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zondag, 4 Augustus 1946.

Vriendschappelijke wedstrijden.

Jong Holland — Country Sp. Club 6—5.

Competitie B-klasse:

B.O.Y.S. 1 — D.N.S. 1 Niet doorgegaan
Boys niet opgekomen
D.N.S. 1 — Willemstad 1 Niet doorgegaan
(scheidsrechter niet opgekomen).

Competitie Junioren:

Jong Curaçao — S.I.T.O. 2—2.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

RIF STADION.

Knock Out Wedstrijden A-klasse.

Zondag, 11 Augustus 1946:	Jong Curaçao — Transvaal	A
Zaterdag 17 Augustus 1946:	S.U.B.T. — Country Sp. Club	B
Zondag, 18 Augustus 1946:	Jong Holland — Vitesse	C
Zondag, 18 Augustus 1946:	Winnaar A — Winnaar B	D
Zaterdag, 31 Augustus 1946:	Winnaar C — Winnaar D	Finale

Duur van alle voorwedstrijden 2 x 35 minuten; Finale 2 x 45 minuten.

Van de totale opbrengst van deze wedstrijden is na aftrek van kosten van controleurs etc., 25% voor de C.B.L.O.

Na aftrek van de overige kosten verbonden aan deze wedstrijden wordt 10% geresrveerd voor het „Ongevallenfonds", terwijl van het resterende 25% ten goede komt aan de kas van de C.V.B. en de rest gelijkelijk onder de deelnemende verenigingen wordt verdeeld.

MUNDO NOBO

Competitie B-klasse:

om 4.30 uur n.m.

Zondag, 18 Augustus 1946: B.O.Y.S. 1 — D.N.S. 1
(Taytelbaum)

ASIENTO-TERREIN.

Zondag, 11 Augustus 1946: Asiento 1 — S.I.T.O. 1
(Gonzahus)
Zondag, 25 Augustus 1946: Asiento 1 — Veendam 1
(Ercol)

Junioren:

10 uur v.m.:

Zondag, 11 Augustus 1946: Transvaal — S.U.B.T.

De vereniging „B.O.Y.S." is beboet met ƒ 5.— en twee winstpunten in mindering gebracht op de ranglijst van de competitie B-klasse, wegens overtreding van artikel 4 (R.C.W.).

HET BESTUUR.